

784
Մ. 49

Հրատարակված ✓

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԴԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿՕՆՍԵՐՎԱՏՈՐԻԱՅԻ ԳԵՂԱՐԻԵՍՏԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԻ
ԴՐԻԱՏՄԱՆ ԱՐԺԱՆԱՑԱԾ

28

ՌՈՄԱՆՈՍ ՄԵԼԻՔԵԱՆ ԱԶԱՏ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆ

ԴԱՍԱԳԻՐԲ ԵՐԳ-ԶԱՅՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

(ԴԻԱՑՈՆԻԶՄ)

21.08.2013

6078/

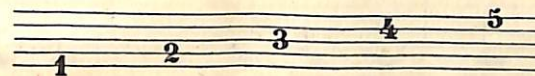
ՆԵՐԱԾՈՒՄՆ

25 OCT 2010

ՆՕՏԱՆԵՐ

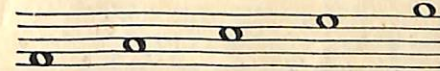
ՆՕՏԱՅԻՆ ՍԻՍԵՄ

ԳԾԵՐԻ ՎՐԱՅ

ԳԾԵՐԻՑ ԲԱՐՁՐ

ԳԾԵՐԻ ՎՐԱՅ, ԳԾԵՐԻՑ ԲԱՐՁՐ, ԳԾԵՐԻՑ ՑԱԾՐ

ՍՕՂ ԲԱՆԱԼԻ

ՕԺԱՆԴԱԿ ԳԻԾ

ՍՕՂ ՑԱ ՄԻ ԲԷ ԴՕ

2769-24

Հայաստանի Հանրապետության Կոմիտեի Կենտրոն

ԴՕ ևօսան

ԲԱԴԻԿ, ԲԱԴԻԿ

Բա դիկ, բա դիկ, էդ ուր բա ըով. էդ կաս կար մի՞ր

Նոր սո լե ըով տո տիկ-տո տիկ էդ ուր բա ըով:

ԴՕ-ԲԷ ևօսաները

ԳԱԹԱՆ ՈՒ ՓԱԽԼԱԻԱՆ

Ա. լիւ ըը մենքմա ղե ցինք, նա յէ գա թան ով կե բաւ,

Իը մո ըը մենքշա ղե ցինք, տեսփախլաւան ով կե բաւ:

ԴՕ-ԲԷ-ՄԻ ևօսաները

ՀՈՒՌԻՆ ԳՆԱՅ

Հու ոին զը նացբան ջա ըի, բան ջար չե ղաւ խոտ ե ղաւ

խո տի տա կին ծիտ ե ղաւ, ծըլ լը լա լինդուրսթը ոաւ:

ԴՕ-ԲԷ-ՄԻ-ՖԱ ևօսաները

ԽՆՈՑԻ

Հա ըի՛ հա ըի՛ խը նո ցի, մէ ջըդ բա ըի՛ խը նո ցի,

ունկըդ բա բալխը նո ցի, մէ ջըդ կա բալխը նո ցի:

ԿԱՏՈՒ

Կատուն ե կաւփի սիկ-փի սիկ, հա զտընա զով, ինչպէս հարսիկ.

զուն չը սըր բեցթաթիկ նե ըով, մա զը սան բեցչան չիկ նե ըով.

կատու, կա տու էր հատըրտում-թէ մըկնեըդին այ սօրարթուն...

ԴՕ-ՐԷ-ՄԻ-ՖԱ-ՍՕՒ՝ հօսաները

Ունկ՝ ալանջ

ԳՐԵԼ-ԿԱՐԴԱԼ

Երբ որ լի զուս բացւե ցաւ ա զատխօ սեւ ըս կը սայ,

բա ըի՛ մօ ըըս ձեռ բի տակ զը բեւ-կար դալ սով ըն ցայ:

ՄԱՍՏԱՆԸ

Կը աի- կը տի Մաստա նը, կտի կը մը տաւ բոս տա նը.

ոտըով մար Կը տը բո բեց, գրլ խով հո ղը փոր փը բեց:

ԴՕ-ՐԷ-ՄԻ-ՖԱ-ՍՕՒ՝ ԼԵԱ հօսաները

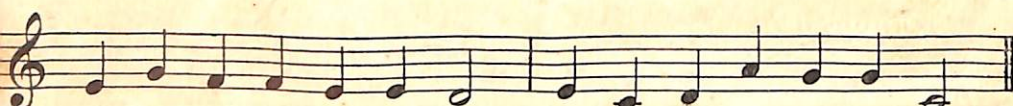

ԳԱՌՆՈՒԿ

Մի բուն ան մեղ իմ գառնուկ, բուրգբգսիպտակ ու փափուկ,

Վազե լովգաշտու ա բօտ բաշում ես մօրը կա բօտ:

ՄԵՂՈՒ

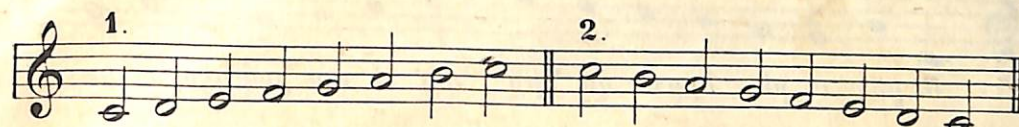

Ահա՛ ծաղից ա ընդա կը, ահա՛ ծաղկիցմա նու շա կը,

մեղուն թոզից իր փեթա կը՝ տըզտը զա լով, տըզտը զա լով...

ԴՕ-ՐԷ-ՄԻ-ՖԱ-ՍՕԼ-ԼԵԱ-ՍԻ-ԴՕ հօսաները

Ա. րև ա րև երբմե զա նից դու հե ռա ցարգէպհա րաւ,
 ձը մեռն ե կաւ և ա մեն ինչ յա փըշտակեց ու տա րաւ:

ԱՇՈՒՆԸ ԵԿԱԻ

Ա. շու նը ե կաւ ու թափւեցսա զարթ
 էլ մի փընտրիլդու մա նու շակ ու վարդ-բնուլթիւնը տը խուր,
 պար տէ զը տըրտում, ձը մեռււայ հոգսնէ ա մեն քի սըրտում:

ՋԱՂԱՅՈՒՄ

Ջուրն է թըշշում, ջուրնէ խըշշում ու ջա զա ցում ի լա րանցում:
 և կար ծես թի, հա զար կա նայքլաց են լի նում ու հե ծեծում...

$\frac{2}{4}$ ՉԱՓ

ԲԱՂԽՈՒՄ

1.
 2.
 3.
 4.

Է՛Յ ԿԱՆԱԶ ԱԽՊԷՐ

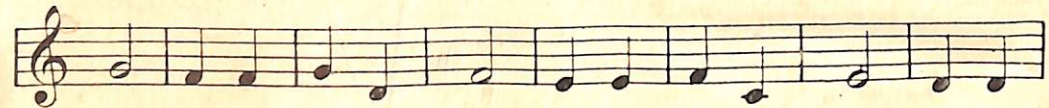
Է՛յ կա նաչ ախ պէր, էյ ճա նաչ ախ պէր, ա ըր՝ քեզ հետ

բեր ա ըե չի շո զեր. բեր ա նու շա հոտ ծիւծա զիկ ու

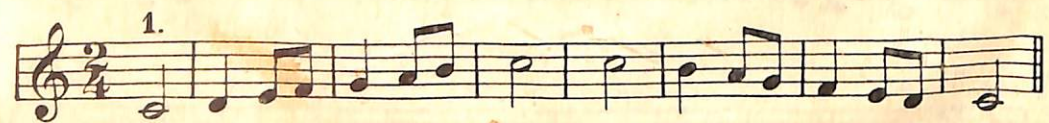
խոտկարկա չունվր տակ, երկինք կապու տակ, խա տուտիկհաւ

բեր, զընգզըն գան եր գեր, գառնե ըի մա յին, խաղ ու

ըա խու թին. էյ կա նաչ ախ պէր, էյ ճա նաչ ախ պէր:

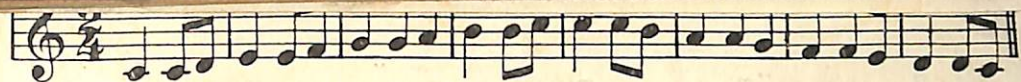
1.

2.

3.

5.

ԳԱՐՈՒՆ Է

Ա. ւին դի մէ ջ վառ ըն կել, սա ըի ձիւ նը հալ ըն կել,

ձընծա զի կը շալ ըն կել, ջանի՛ ս մա նի՛ ս գա ըուն է...

ՊԱՌԻԶԱ

1.

Աւինգ՝ եղանակ

Ձալ ընկնել՝ գոյնը փոխել

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

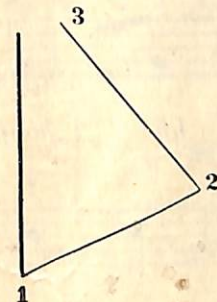
ԱԳՌԱԻ

Թիւ ին տըւաւ տպաւ լը ե կաւ նըստեց միւրծաւ ռին՝

դաւ ք, դաւ ք, դաւ ք... ի ջաւ նաքա ծ՛ծաւի տակ

ոստոս տուէ կըս կըս ուսմ՝ դոճ , դոճ , դոճ ...

$\frac{3}{4}$ ՉԱՓ

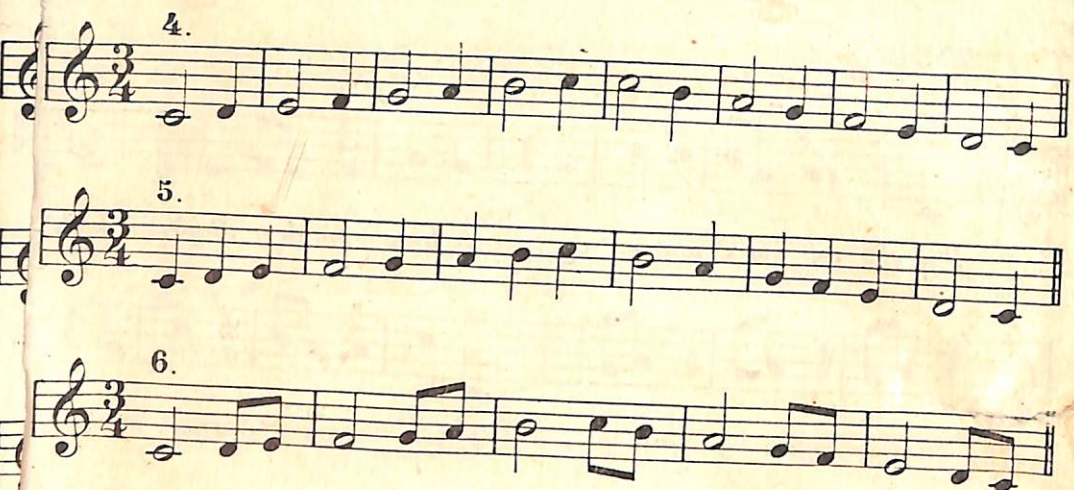

ԲԱՆԿՈՒՄ

1.

2.

3.

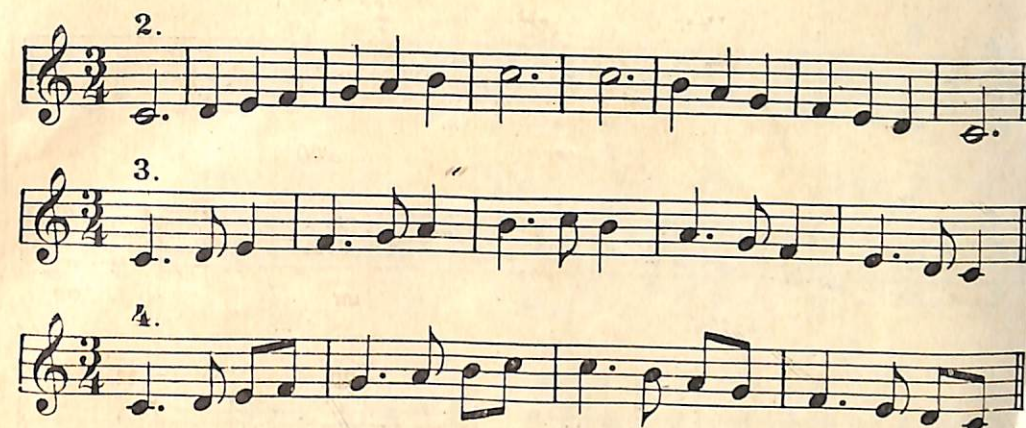
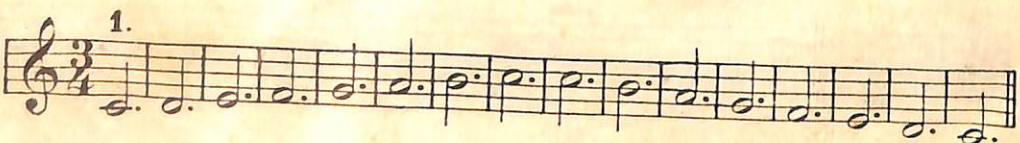
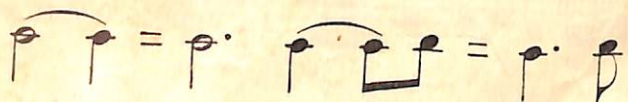

ԳԱՐՈՒՆՆ է ԵԿԵԼ

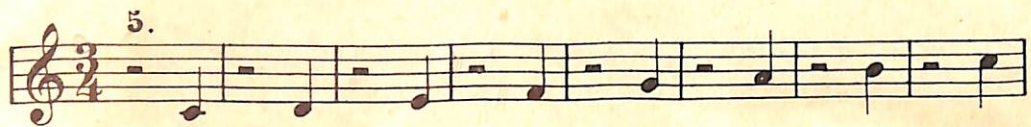
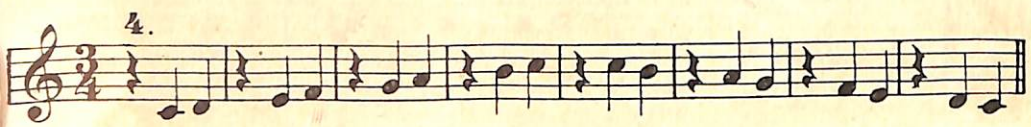
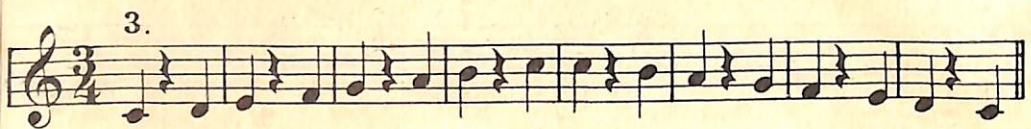
ԼԻԳԱ

ԿԵՏ

ՈՒՐ է ՇՇՈՒԿԸ

$\text{—} \cdot = \text{—} \cdot$

Արտուտիկ ի ն չո՛ւթը շում հավեր-վեր, երկընթէն տը

խուր ա սում հստա ղեր, պարտէզ ու այ գի ին չո՛ւ չես գը

նում, բըն բու 2 ձա գերդ որ տեղ հս հա նում:

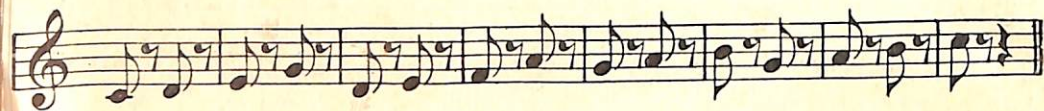
$\gamma = \text{—} \cdot$

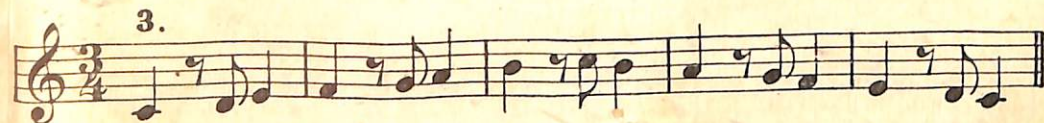
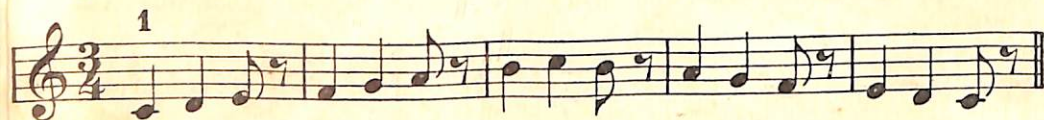
ՓՈԹՈՐԻԿ

Ճուտպահեալմէն ծո վաժոցում նաւ ու նաւակ, նաւաւաւաւիք.

շր փոթ, աղմուկ, ի ըս ըսնցում մօ տե նում է փոթ ըրիկ:

ՀՈՎԻԻ ԱՆԿՈՂԻՆԸ

Սա ըի լան ջր մահճա կալ, չե չոտբա ըր գըլխա կալ,

մի հին կարպետ ու սե ըին այս է հով լի անկո ղին.

եբբանձրեն է կաթկա թում և կար պե տը թըխթըխկում,

հո վիւն ա նուշ ըր նի մէջ բաղցըր և ըազ է տես նում:

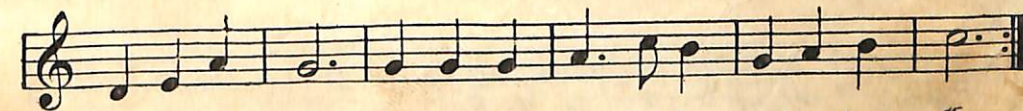
էլ, ԶԿԱՅ, ԿՈՐԱՆ...

Յօղ ու ծա ղիկ կորան, էն ուր կո ըան, երգ ու եր

գող թը ռան, էն ուր հի մա. շո ղու նա ըե լըն էլ

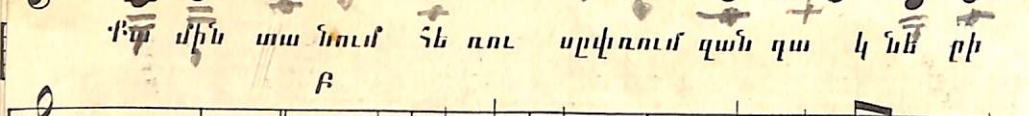
չը կայ, չը կայ, ոչ ծա ղիկ ոչ էլ երգ չը կայ, կո ըան...

Ա

Դիմի տա նուա՛ն հե ուռ սըփռում զան զա կ նմ րի

Բ

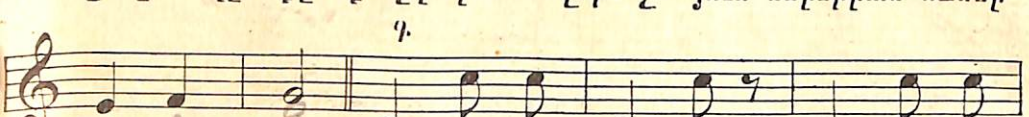

ղօ՛ղան ջը, բըն բուշփարում մեղմիւ շո յում մերսիրտն ումեր

Գ

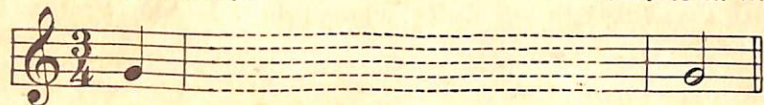
ա կան ջը՝ տան, տին տին, տան, տին, տան, տին տին,

տան, տին, տան, տին տին, տան, տին, տան, տին տին, տան, տին...

ՆԱԽ-SԱԿՏ

ՊԱԿԱՍՍԱԻՈՐ ՏԱԿՏ

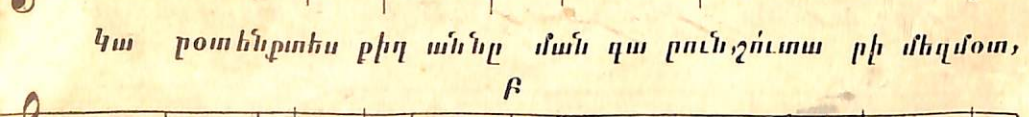
ԿԱՐՕՏ

Ա

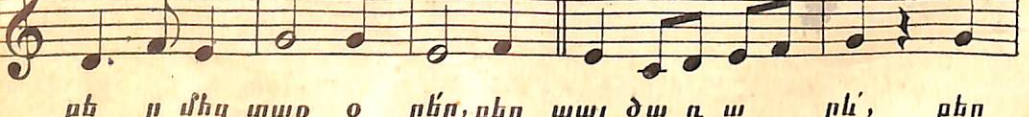

Կա բոսկնքտես րիդ անհը ման զա բուն, շնուա րի մեղմառ,

Բ

բե ը մեղ տաք օ բեր, բեր պայ ծա ո ա րե՛, բեր

ծաղկիսի բուն, ճըռ լը ոռղթըռ չուն, բեր կանաչդաշ տեր...

բարձրի օղսա ԴՕ-ՐԷՄԻ հօսաները

ԱԿՑԵՆՏ

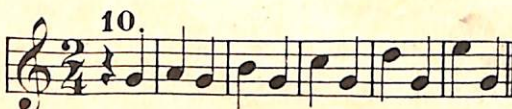

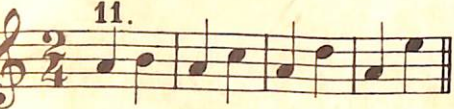
5.

6.

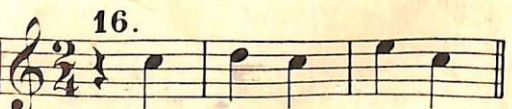
7.

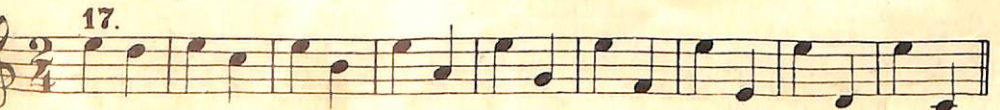
8.

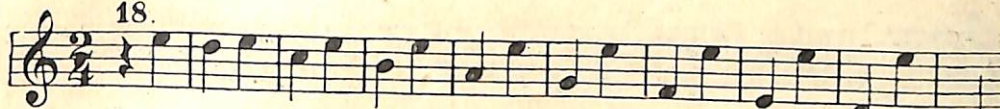
9. 10.

11. 12.

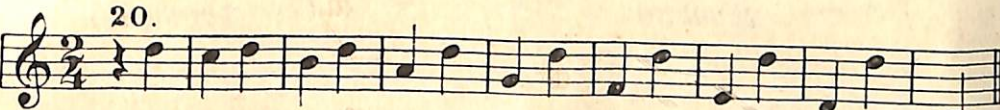
13. 14.

15. 16.

17.

18.

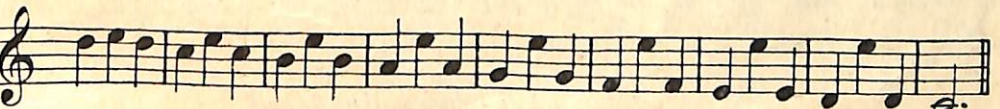
19.

20.

21.

22.

23.

24.

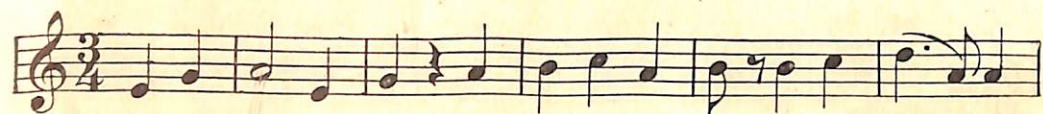

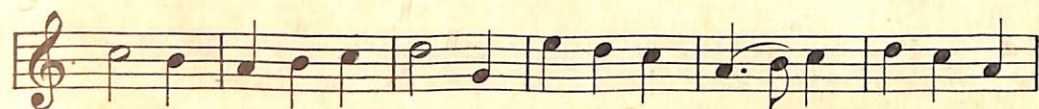
— 1694:50

— 3615:50

ԳԻՇԵՐԻԱՅ ԵՐԳ

Գե ղե ցիկ ու զով գի շեր է պայծառ, ա նու շի կքը

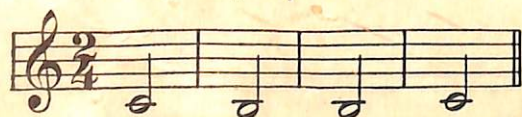

նով քը նաժ է աշ խարհ ծա ու ըր մեղ մի կքա մուց օ բօր

լում հե գիկ ու նա գիկ եր գեր սըւսը ւու մ...

ցածրի օկսաւ ՍԻ ևօսաւ

Զամ բայ տըւէք սար ու դաշտեր, ճամբայ բա ցէք
 էն հիւրին. նա բեքում է ձա փեք, թի թեռ,
 նախ շունն օ բեր մեր երկրին. ճամբայ բա ցէք
 ծառեր ու խոտ մեր ա նուշիկ էգ հիւրին,
 նա Մա յիսն է ցօ դոտ շա դոտ ա միս նեքի
 թա փու հին: Զամբայ տըւէք սար ու դաշտեր,
 ճամբայ բա ցէք էն հիւրին. նա բեքում է
 ձա փեք, թի թեռ, նախ շունն օ բեր մեր երկրին:

Ա Մ Փ Ո Փ Ո Ի Մ Ն

Մեր ականջին հասած օղի ալիքների ամեն մի շարժումը կոչ-
 ւում է ձայն:

Ձայները լինում են երաժշտական և ոչ երաժշտական:

Երաժշտական են կոչւում այն ձայները, որոնք ունեն որոշ բարձ-
 րութիւն, որոշ տևողութիւն ու արտայայտում են պայմա-
 նական նշաններով:

Երաժշտական հիմնական ձայները եօթն են—դօ, ռէ, մի, Փա,
 սօլ, լեա, սի:

Հիմնական ձայների աստիճանական հետևողութիւնը կոչւում է
 ձայնաշար:

Եօթն աստիճան ցածր, կամ եօթն աստիճան բարձր կրկնւած ամեն
 մի հիմնական ձայն կոչւում է օկտաւ:

Այն ձայնաշարը, որի վրայ աւելանում է և առաջին աստիճանի
 օկտաւը—կոչւում է զարմա:

Ձայն արտայայտող նշանը կոչւում է նօտա:

Հինգ հորիզոնական-զուգահեռական գծերը, որոնցից բարձր ու
 ցածր զրուում են նօտաներ՝ կոչւում են նօտային սխեմ:

Նօտային սխեմէն որոշում է ձայների բարձրօրայնը, իսկ ձայ-
 ների տևողութիւնը որոշում է նօտաների զրութեան դանա-
 փան ձևերով:

Սօղ' բանալի կոչւում է այն աղեղնաձև նշանը, որի շրջանը յանգում է նօտային սիստէմի երկրորդ գծի վրայ և իր սօղ' անունը տալիս է այդ գծի վրայ գտնուող նօտային:

Նօտային սիստէմի ցածր (ու բարձր) գործածւող գծիկները կոչւում են օժանդակ գծեր:

Տարբեր տևողութիւնների գումարների հաւասարութիւնը կոչւում է միութիւն. իւրաքանչիւր միութիւն առանձին վերցրած կոչւում է ճակ:

Տակտերը բաժանւում են իրարից ճակսի գծերով:

Տակտ որոշող կոտորակային թիւը կոչւում է չափ:

Չափի յայտարարը ցոյց է տալիս տակտի մէջ պարունակուող տեղադրութիւնները, իսկ համարիչը՝ այդ տևողութիւնների քանակը:

Այն չափերը, որոնց համարիչը 2 է՝ կոչւում են երկմասանի չափ, իսկ երբ 3 է՝ եռմասանի:

Թէ երկմասանի, թէ եռմասանի չափերը ունեն իրենց համապատասխան բաղադրութիւնները:

Իւրաքանչիւր տևողութիւն ունի իր լուծեան համապատասխան նշանը, որը կոչւում է պա՛ռգա:

Այն աղեղնաձև կապը, որ միացնում է երկու միատեսակ բարձրութիւն ունեցող նօտաներ՝ կոչւում է յի՛գա:

Կէսը տևողութեան նշան է—հաւասար է այն տևողութեան կիսին, որից յետոյ դրւում է:

Երգի կամ նրա մի մասի կրկնութեան նշանը կոչւում է ռեպրի՛գա:

Երգի վերջին պակասառոտ ճակսը լրացւում է սկզբի կիսատ տակտով. այդ օժանդակող տակտը կոչւում է նախ-ճակ:

Ամեն մի տակտի առաջին մասը ունի իր բնական շեշտը (ծանրութիւնը), որ կոչւում է աւելցն՛ւմ կամ աւելն՛ւմ:

Այն կապը, որ միացնում է տարբեր բարձրութիւն ունեցող նօտաներ՝ կոչւում է շեգաճո՛ւրա (շեգա՛սօ՝ կապած, միացած):

Կէտով աղեղնաձև նշանը կոչւում է ֆերմա՛սօ:

Ե Ր Գ Ե Ր

1	Բաղիկ	ԼՈՒՍԱԲԵՐ
2	Գաթան ու փախլաւան	ՆՈՐ ՍԵՐՐԵՆԱՐԱՆ
3	Հուռին	ԼՈՒՍԱԲԵՐ
4	Խնոցի	ԼՈՒՍԱԲԵՐ
5	Կատու	Ղ. ԱՂԱՅԵԱՆ
6	Գրել-կարդալ	ՄԱՅՐԵՆԻ ԼԵԶՈՒ
7	Մաստանը	Ա. ԽՆԿՈՅԵԱՆ
8	Գառնուկ	ՄԱՅՐԵՆԻ ԼԵԶՈՒ
9	Մեղու	ԼՈՒՍԱԲԵՐ
10	Աշունը եկաւ	Ռ. ՊԱՏԿԱՆԵԱՆ
11	Արևին	Ղ. ԱՂԱՅԵԱՆ
12	Ջաղացում	Ա. ԽՆԿՈՅԵԱՆ
13	Էյ, կանաչ ախպէր	ԼՈՒՍԱԲԵՐ
14	Գարուն է	Ս. ԴԱՄԱԼԵԱՆ
15	Ագռաւ	Յ. ԱՂԱՐԱ
16	Գարունն է եկել	Ռ. ՊԱՏԿԱՆԵԱՆ
17	Ո՛ւր է շշուկը	ՄԱՅՐԵՆԻ ԼԵԶՈՒ
18	Արտուտիկ	Ռ. ՊԱՏԿԱՆԵԱՆ
19	Փոթորիկ	Ա. ԾԱՏՈՒՐԵԱՆ
20	Գիշերայ երգ	Հ. ՀԱՅՐԱՊԵՏԵԱՆ
21	Մայիսին	Հ. ՀԱՅՐԱՊԵՏԵԱՆ

ԵՐԿԱՅՆ ԵՒ ԵՌԱԶԱՅՆ ԿԱՆՈՆ

1	Հովի անկողինը	Ղ. ԱՂԱՅԵԱՆ
2	Կարօտ	ԼՈՒՍԱԲԵՐ
3	Էյ չկայ, կորան	Գ. ՄԵՍԵԱՆ
4	Ջանգալների զողանջը	***

Գրք

ՄԻ ՔԱՆԻ ԽՕՄԲ

Շատ ենք ցաւում, որ տեխնիքական մի բանի պատ-
ճառներ (ամբողջ հրատարակութիւնը արւած է կրկնակի
կլիշէով) ստիպեցին մեզ դասադրելից առ այժմ անջատել
մեր մեթոդիկ բացատրութիւնները, որը թողնում
ենք մինչև առաջիկայի հրատարակութեանը:

Առ այժմ միայն այսքանը կարևոր ենք համարում
ասելու, որ ներկայ երաժշտական Այբբենարանը հետևանք
է մեր 7—8 տարւայ ուսուցչական փորձառութեան. այդ
ժամանակի ընթացքում շարունակ հետևել ենք՝ ինչպէս
երաժշտական մանկավարժական գրականութեան, այնպէս
էլ և երաժշտութեան գիտական բացատրութեան վերջին
խօսքին:

Եթէ այս հանգամանքը կարևոր գտնեն մեր ընկեր
ուսուցիչները, կլինենք անչափ ուրախ:

1913 թ. Յունիսի 18

Պետերբուրգ

Յ. Գրիգորյան

6078/1.

6078/4.

784

U-49